

651**ROZPORZĄDZENIE MINISTRA GOSPODARKI**

z dnia 29 maja 2001 r.

w sprawie bezpieczeństwa i higieny pracy przy produkcji masy celulozowej, papieru i wyrobów z papieru.

Na podstawie art. 237¹⁵ § 2 Kodeksu pracy zarządza się, co następuje:

§ 1. Rozporządzenie określa wymagania bezpieczeństwa i higieny pracy przy produkcji mas włóknistych, papieru i tektury oraz wyrobów z papieru, zwanej dalej „produkcją”.

§ 2. Instrukcje bezpieczeństwa i higieny pracy wydawane przez pracodawcę powinny zawierać, oprócz uregulowań zawartych w odrębnych przepisach, informacje i wymagania dotyczące postępowania, wynikające ze specyfiki zagrożeń występujących podczas produkcji.

§ 3. Powierzchnie maszyn i urządzeń, z którymi mogą mieć kontakt pracownicy, a ich temperatury w czasie pracy przekraczają 320 K (47°C), powinny być osłonięte w sposób uniemożliwiający poparzenie.

§ 4. 1. Sposób układania surowców drzewnych do produkcji oraz materiałów, półfabrykatów i wyrobów gotowych powinien uniemożliwiać ich przemieszczanie się w czasie składowania.

2. Wysokość stosów surowców drzewnych formowanych przy użyciu urządzeń powinna być dostosowana do metod i warunków składowania oraz możliwości technicznych tych urządzeń. Wysokość składowania określi pracodawca w stanowiskowej instrukcji bezpieczeństwa i higieny pracy.

3. Ręczne ładowanie surowców drzewnych na środki transportu dopuszczalne jest do wysokości 1,5 m od poziomu terenu (podłogi).

§ 5. 1. Ściany i podłogi pomieszczeń produkcyjnych, w których wykonywana jest produkcja z wykorzystaniem wody oraz odbywają się procesy chemiczne, powinny być przystosowane do ich zmywania.

2. Pomieszczenia produkcyjne, w których może wystąpić rozlanie w szczególności masy włóknistej lub papierniczej, cieczy warzelnych i innych, powinny być wyposażone w punkty czerpalne wody i oznakowane informacją o mokrej nawierzchni. Podłogi w tych pomieszczeniach powinny być wykonane ze spadkiem w kierunku kanałów ściekowych oraz z materiału zabezpieczającego przed poślizgiem.

3. Otwory i zagłębienia w podłogach powinny być zakryte lub zabezpieczone oznakowanymi barierkami.

§ 6. Miejsca, w których znajdują się wyłączniki urządzeń elektrycznych i sprzęt przeciwpożarowy, powinny być łatwo dostępne i oznakowane.

§ 7. Pomieszczenia produkcyjne, w szczególności te, w których usytuowane są warzelnie, bielarnie i kottownie sodowe, powinny posiadać co najmniej dwa dodatkowe wyjścia ewakuacyjne.

§ 8. 1. Pyły gromadzące się w pomieszczeniach produkcyjnych powinny być systematycznie usuwane w sposób wykluczający zagrożenia wybuchowe i pożarowe.

2. Niedopuszczalne jest używanie sprężonego powietrza do usuwania pyłów z pomieszczeń, o których mowa w ust. 1.

§ 9. 1. Pomieszczenia produkcyjne, w których podczas procesu technologicznego wydzielają się szkodliwe pary, dymy, cuchnące i drażniące wyziewy, powinny być wyposażone w urządzenia wentylacyjne, zgodnie z odrębnymi przepisami.

2. W pomieszczeniach, o których mowa w ust. 1, powinny być zainstalowane urządzenia kontrolno-pomiarowe do monitorowania i sygnalizowania przekroczeń stężeń substancji szkodliwych w powietrzu.

3. W toku przeprowadzania procesów technologicznych, w szczególności w warzelniach, bielarniach i rębalniach, w których może wystąpić przekroczenie najwyższych dopuszczalnych stężeń i natężeń czynników szkodliwych dla zdrowia, kierowanie tymi procesami powinno odbywać się z kabin lub pomieszczeń klimatyzowanych i wyciszanych.

§ 10. Połączenia rurociągów nie powinny znajdować się nad trasami komunikacyjnymi i stanowiskami pracy, a jeżeli nie jest to możliwe ze względów technicznych, należy zastosować urządzenia chroniące przed wyciekami z tych rurociągów.

§ 11. Przelewy zbiorników powinny być wyposażone w zabezpieczenia chroniące pracowników przed oblaniem płynami znajdującymi się w tych zbiornikach.

§ 12. Górne krawędzie otwartych zbiorników, kadzi i mieszalników powinny być zabezpieczone barierką, zgodnie z odrębnymi przepisami.

§ 13. 1. Urządzenia stosowane do korowania surowców drzewnych powinny być wyposażone w osłony chroniące pracowników przed odpryskami kory i kałkami drewna.

2. Odbiór i transport kory z urządzeń, o których mowa w ust. 1, powinien być zmechanizowany.

3. Linie mechanicznej obróbki surowców włóknistych powinny być wyposażone w urządzenia do wykrywania metali.

§ 14. Maszyny i urządzenia, w szczególności: krajarki, kalandry, bobiniarki, przekrawacze, maszyny drukujące, formujące, nagniatające, wycinające i odcinające, zszywarki, tygle dociskowe, powlekarki, ścieraki brzegów, wielooperacyjne agregaty liniujące, powinny odpowiadać wymaganiom odrębnych przepisów.

§ 15. Górna krawędź rynny zsuwowej rębaka powinna znajdować się na wysokości co najmniej 1,25 m od poziomu podłogi lub podestu.

§ 16. Transport surowców drzewnych z zasobnika rębaka powinien odbywać się w sposób płynny niepowodujący zatorów.

§ 17. Wykonywanie w pomieszczeniach i przestrzeniach zamkniętych prac uznanych za szczególnie niebezpieczne, w rozumieniu ogólnych przepisów bezpieczeństwa i higieny pracy, wymaga pisemnego pozwolenia pracodawcy.

§ 18. Pomosty i zabezpieczenia przy odwadniarkach mas włóknistych, maszynach papierniczych i maszynach do produkcji tektury powinny być wykonane zgodnie z Polskimi Normami. Przy pomostach poprzecznych dopuszczalne jest jednostronne zabezpieczenie poręczami.

§ 19. Walce odwadniarek mas włóknistych, maszyn papierniczych, tekturnych i przetwórczych powinny być wyposażone w osłony.

§ 20. Niedopuszczalne jest ręczne zaprowadzanie wstęgi papieru w maszynie papierniczej, jeżeli prędkość maszyny przekracza 90 m/min, a odległość wałków prowadzących suszniki od cylindrów suszących w miejscach wejścia wynosi mniej niż 0,12 m.

§ 21. 1. Stan techniczny kotła sodowego powinien być na bieżąco kontrolowany przez osoby sprawujące kierownictwo i dozór nad eksploatacją kotła, niezależnie od badań wynikających z przepisów o dozorze technicznym.

2. Wyniki kontroli, o której mowa w ust. 1, powinny być ewidencjonowane w książce eksploatacji kotła sodowego.

3. Urządzenie odprowadzające stop sodowy powinno być wyposażone w zabezpieczenie chroniące

pracowników przed poparzeniem odpryskami tego stopu.

§ 22. 1. W zakładach wykorzystujących do produkcji chlor i jego związki oraz dwutlenek siarki i substancje chemiczne w postaci gazowej, uznane za niebezpieczne, powinno być zorganizowane pogotowie ratownictwa chemicznego.

2. W zakładach, o których mowa w ust. 1, powinny być opracowane instrukcje dotyczące zasad postępowania podczas pożaru lub innego zagrożenia chemicznego, ze szczególnym uwzględnieniem wymagań w zakresie akcji ratowniczej przy usuwaniu skutków awarii z chloranem sodu.

3. W zakładach, w których znajdują się instalacje technologiczne zawierające chlor, dwutlenek chloru i dwutlenek siarki, powinny znajdować się w oznaczonym i łatwo dostępnym miejscu sprzęt, narzędzia i materiały niezbędne do usuwania i unieszkodliwiania skutków awarii tych instalacji, a środki ochrony indywidualnej przeznaczone dla ratowników należy umieścić poza strefą możliwego zagrożenia.

§ 23. 1. Zbiorniki z ługami i kwasami powinny być przykryte pokrywami.

2. Kondensaty z wyparek powinny być odprowadzane w sposób uniemożliwiający przedostawanie się zawartych w nich substancji szkodliwych do pomieszczeń produkcyjnych.

§ 24. 1. Transport, dozowanie i inne czynności z użyciem wapna powinny odbywać się w sposób zapobiegający skutkom pylenia.

2. Odprowadzanie z gaśników niegaszących się części wapna powinno być zmechanizowane.

§ 25. Traci moc rozporządzenie Ministra Leśnictwa i Przemysłu Drzewnego z dnia 22 marca 1983 r. w sprawie bezpieczeństwa i higieny pracy w przemyśle papierniczym (Dz. U. Nr 20, poz. 91).

§ 26. Rozporządzenie wchodzi w życie po upływie 30 dni od dnia ogłoszenia.

Minister Gospodarki: w z. *H. Ogryczak*